

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 302/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 5 marca 2021 roku w sprawie II K 440/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut obrazy prawa procesowego, tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk oraz art 201 kpk poprzez pominięcie zeznań małoletnich L. P. i I. P. oraz zaniechanie dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłego psychologa mimo uznania jej za niedostatecznie uzasadnioną.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>Wynikający z powyższych uchybień zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że oskarżony nie znęcał się fizycznie i psychicznie nad pokrzywdzoną.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty związane z błędną oceną dowodów oraz pominięciem zeznań małoletnich świadków L. P. i I. P. okazały się zasadne. Sąd Rejonowy nie odniósł się do tych dowodów i pominął je w swojej analizie. Tymczasem obie dziewczynki (siostry pokrzywdzonej) opisały zachowanie dziadka (oskarżonego) polegające na krzyczeniu na pokrzywdzoną i pozostałe wnuczki, grożeniu im, używaniu przy tym wulgaryzmów (zeznania I. P. k. 103 - 105, zeznania L. P. k. 108 - 109), a także na pojedynczych epizodach bicia</p>			

pokrzywdzonej
(zeznania L. P. k.
108). Jednocześnie
w/w świadkowie
zeznawali, że
sytuacje te związane
były z próbami
uzyskania wpływu
na poprawę
nagannego
zachowania
pokrzywdzonej
("..bił jak coś
zrobiła źle" - k.
108). Przy tym
obie dziewczynki
zeznawały, że mają
pozytywny stosunek
do dziadka
("lubiłam się bawić
z dziadkiem" k.
109, "fajnie mi
się mieszkało u
dziadków" k. 104).
Prowadzi to do
wniosku, że zeznania
te są obiektywne i
szczerze. Wynika z
nich, że oskarżony
próbując wychować
najstarszą wnuczkę
uciekał się m. in
do krzyków, gróźb,
wulgaryzmów, a
nawet epizodów
stosowania karcenia
fizycznego. Jednak
nie ma ani słowa
o tym, jakoby
dziadek do karcenia
pokrzywdzonej
używał miał
jakiegokolwiek
przedmiotu, a
przecież takie
zachowanie, jako
bardzo
charakterystyczne,
byłoby zauważone i
zapamiętane przez

świadców (dlatego
wyeliminowano z
opisu czynu
sformułowanie "oraz
kijkiem").

Z drugiej strony
dobrze oceniony
przez Sąd Rejonowy
pozostały materiał
dowodowy wskazuje
na negatywne
zachowania
pokrzywdzonej, na
jej postępującą
demoralizację, na
poważne problemy
wychowawcze, jakie
sprawiała. Ponadto
Sąd prawidłowo
ustalił, że to
oskarżony przyjął
w swoim domu
córkę z trójką
dzieci, że na stare
lata zamiast spokoju
miał ciasnotę w
mieszkanu i
problemy
wychowawcze z
wnuczką.

Zestawiając te
informacje Sąd
Okręgowy doszedł
do wniosku, że
oskarżony próbując
wychować
najstarszą wnuczkę
(pokrzywdzoną)
sięgnął po
nieakceptowalne we
współczesnym
świecie środki
wychowawcze i
przekroczył granice
kontratypu
dozwolonego
karcenia (nie tylko
krzyki i wulgaryzmy,

ale również groźby, a także epizodycznie akty przemocy fizycznej). Tym samym błędnym rozstrzygnięciem było uniewinnienie oskarżonego.

Jednak okoliczności takie jak: motywacja oskarżonego polegająca na chęci wychowania wnuczki, wzajemność zachowań pokrzywdzonej również negatywnie postępującej względem dziadka, wyjątkowo ciężka sytuacja psychologiczna dla oskarżonego - starszego człowieka, który zdecydował się na przygarnięcie mimo ciasnoty mieszkania córki i trójki wnucząt pod swój dach - powodują, że jego czyn nie był karygodny. Nie przekroczył bowiem granicy znikomego stopnia społecznej szkodliwości.

Dlatego Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i eliminując z opisu zarzucanego czynu sformułowanie "oraz kijkiem" umorzył postępowanie.

<p>Natomiast zarzut naruszenia art. 201 kpk był chybiony, albowiem Sąd ma prawo do oceny opinii biegłego i jeżeli należycie to uzasadni, nie wchodząc w zakres wiadomości specjalnych, to może ją w części odrzucić bez konieczności zasięgnięcia opinii uzupełniającej. Tak właśnie było w omawianym przypadku, w którym Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że niektóre z tez opinii nie były dostatecznie uzasadnione i je odrzucił.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wyrok uniewinniający należało z w/w powodów uchylić i w tej części wniosek był zasadny. Nie było jednak potrzeby</p>		

przekazywania sprawy do ponownego rozpoznania sądowni pierwszej instancji, albowiem postępowanie należało umorzyć z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu		

<i>pierwszej instancji</i>			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Czyn oskarżonego charakteryzował się znikomym stopniem społecznej szkodliwości. Rozstrzygnięcie Sądu odwoławczego w przypadku uniewinnienia mogło polegać na uchyleniu takiego wyroku i umorzeniu postępowania, albowiem nie jest to skazanie, a zatem nie narusza to reguły ne peius z art. 454 kpk.			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz kuratora małoletniej pokrzywdzonej wynagrodzenie według stawek minimalnych.	
3	W związku z umorzeniem postępowania wydatkami poniesionymi w sprawie obciążono Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana